

Pondelok 4. januára 2016

Text: L 2, 41 – 52

⁴¹Jeho rodičia z roka na rok chodievali do Jeruzalema na slávnosti hodu veľkonočného baránka. ⁴²Keď mal dvanásť rokov a oni šli [do Jeruzalema] podľa obyčaje tej slávnosti (vzali Ho so sebou), ⁴³ale keď sa po skončení (slávnostných) dní vracali, zostalo dieťa Ježiš v Jeruzaleme; rodičia však nevedeli o tom, ⁴⁴ale sa domnievali, že je v zástupe pútnikov, prešli deň cesty a hľadali Ho medzi príbuznými a známymi. ⁴⁵A keď Ho nenašli, vrátili sa do Jeruzalema a hľadali Ho. ⁴⁶Po troch dňoch našli Ho v chráme sedieť medzi učiteľmi, počúvať a spytovať sa ich. ⁴⁷Všetci, ktorí Ho počúvali, žasli nad Jeho rozumnosťou a nad Jeho odpoveďami. ⁴⁸Keď Ho uvideli, preľakli sa. A matka Mu povedala: Synu, čo si nám to vykonal? Ajhľa, Tvoj otec a ja s úzkosťou sme Ťa hľadali. ⁴⁹Odpovedal im: Čo, že ste ma hľadali? Či ste nevedeli, že ja musím byť vo veciach svojho Otca? ⁵⁰Ale oni nerozumeli slovám, ktoré im povedal. ⁵¹Potom išiel s nimi, prišiel do Nazareta a bol im poslušný. Matka však zachovávala všetky tie slová v srdci. ⁵²A Ježiš prospieval múdrosťou, vzrastom a bol milý Bohu aj ľuďom.
Piesne: ES č. 284, 559

Zamyslenie nad Božím slovom:

Známy biblický príbeh dvanásťročného Ježiša chráme je určený na Nedeľu po Novom roku, v týždni ktorej sa nachádzame. Má názov *Cez ťažkosti k radosti*. Strach o stratené dieťa, čo i len na chvíľu niekde v obchodnom dome alebo priestore plnom ľudí, je niečo, čo žiaden milujúci rodič nechce zažiť. A moment, keď oko rodiča znovu objaví stratené dieťa, vedie k takej veľkej a úprimnej radosti, ktorá sa nevyrovná žiadnemu daru. Teda úplne chápeme strach a obavy rodičov – Márie a Jozefa, ktorí zrazu nevedeli, kde je ich milovaný syn. Syn, s ktorým už čo-to zažili, kvôli ktorému už tak veľa riskovali a utekali z rodnej krajiny. Dozvedáme sa, že rodina podľa zvyku odchádza na slávenie Paschy do jeruzalemského chrámu tak, ako to žiadal Mojžišov zákon (2M 23, 17). Rodina je základ spoločnosti – alebo ináč: rodina je primárnym princípom každej spoločnosti. Sú to základné pravidlá, ktoré nás sprevádzajú a sú nám vštepované od malička. Ale ako dosiahnuť, aby rodina bola fungujúca? Prvá vec, ktorú si môžeme všimnúť v rodine Ježiša, je, že rodičia boli veriaci, poslušní Pánu Bohu. O ich vernosti a poslušnosti sa dozvedáme z Božieho slova. A koniec koncov svedčí o tom aj návšteva jeruzalemského chrámu, kam išla i Ježišova matka Mária (aj keď podľa zákona nemusela). Rodina funguje vtedy, ak má nad sebou Pána Boha. Ak sa Neho spolieha, Jemu dôveruje, Jemu verí a Jeho poslúcha. Potom aj ťažkosti, ktoré sú v každej rodine, sa dajú zvládnuť inakšie, nemyslím ľahšie, ale inakšie: v istote a v dôvere v Pána Boha. Druhá vec, ktorá je oslovujúca z určeného Božieho slova, je, že dieťa Ježiš sa našlo v chráme, sediace medzi učiteľmi, počúvajúce a vypyťujúce sa. Všetci, ktorí počúvali, boli ohromení Ježišovou rozumnosťou. A v tom má byť Pán Ježiš aj deťom, aj dospelým vzorom. Zamyslenie píšem krátko po tom, ako sa konalo seniorálne kolo biblickej olympiády. Bolo inšpirujúce sledovať mladých ľudí, s akým zápalom odovzdávali svoje vedomosti. Pánu Bohu vďaka za každé dieťa, ktoré venovalo svoj voľný čas na štúdium Písma svätého. Vďaka Pánu Bohu za každé dieťa, ktoré si číta Božie slovo so svojimi rodičmi. Vďaka Pánu Bohu za tých rodičov, ktorí čítajú Božie slovo svojim deťom. Vďaka za každú takto fungujúcu rodinu. Amen.

Modlitba:

Bože Otče, chválime Ťa za to, že Ti záleží na ľudských rodinách, že sme vzácní v Tvojich očiach. Potrebujeme Tvoje láskyplné vedenie, aby sme vo svojich rodinách prechádzali cez ťažkosti k radosti. Prosíme Ťa, aby nám vzorom bola Ježišova rodina. Aby sme boli vedení Tvojím slovom a modlitbou. Prosíme Ťa, aby naše rodiny boli fungujúce a Tebe dôverujúce. Amen.

Mgr. Jana Fördös, zborová farárka v CZ ECAV Šamorín (BAS)

